

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 22C/87/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112210709
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112210709.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v spore žalobkyne G. T., U.. XX.XX.XXXX, Š. O. E. A., R. E. XXX/XX, F. F., zastúpenej JUDr. Renátou Jánskou, advokátkou so sídlom Piaristická 6836, Trenčín proti žalovanému C.U. G., U.. XX.XX.XXXX, E. XXX/XX, F. F., o vydanie nehnuteľností, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 75 %.

Štát má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 75 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa po pripustení zmeny žaloby domáhala od žalovaného vydania spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných v registri KN E parc. č. XX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XX/X - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XX/X - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XX - lesné pozemky o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere 8491 m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XXX m² v podiele X/XX za písané na LV č. XXXX, parc. č. XX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XX m² v podiele X/XX za písané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XXXX m² v podiele X/XX za písané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX vedené pre k.ú. L., Okresným úradom F., odbor katastrálny z dôvodu neplatnosti darovacej zmluvy. Uviedla, že podiely na predmetných nehnuteľnostiach previedla na žalovaného darovacou zmluvou zo dňa 21.05.2008, pričom ju žalovaný pri jej spísaní uviedol do omylu a využil jej ťažkú zdravotnú situáciu. Žalovaný na pokus o mimosúdne vyriešenie sporu nereagoval. Listom zo dňa 27.10.2010 ho vyzvala na vrátenie všetkého, čo mu „darovala“ na základe „ darovacej zmluvy“ zo dňa 21.05.2008. Žalovaný na výzvu nereagoval, žalobkyni sa vyhýbal. Mala za to, že žalovaný mienil od počiatku pripraviť ju a jej rodinu o spoluvlastnícke podiely na uvedených nehnuteľnostiach, a jeho správanie od počiatku porušuje dobré mravy. Bola preto oprávnená domáhať sa voči nemu vrátenia daru. Správanie žalovaného pocítovala ako hrubo rozporné s dobrými mravmi voči nej a jej rodine.

2. Žalovaný v podaní zo dňa 06.05.2013 uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí a o žiadosti žalobkyne o mimosúdne finančné vyrovnanie sa rozprávali osobne, čím považoval celú záležitosť za vybavenú. So žalobkyňou sa zdraví, komunikuje s ňou, rovnako ako s jej manželom a dcérou H.. S dcérou Q. nekomunikuje, nakoľko táto je neznalá veci a napadla ho so žiadosťou o finančné dorovnanie v sume 15.000,- Sk. Jej požiadavku neakceptoval a ponúkol jej riešenie v tom smere, aby mu vrátili investície pre ich rodinu, čo ona odmietla. S rodinou žalobkyne mal finančné výlohy a priznal, že mu nie je nič dlžná vzhľadom na poskytnutý dar. Za podiely z darovaných nehnuteľností dostáva ročné dividendy v sume 10,- €, ktoré ponecháva príbuznej žalovanej z L. za udržiavanie hrobového miesta otca žalobkyne. Žiadal to, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 24.06.2013 uviedla, že žalovanému dala plnú moc, aby nehnuteľnosti, ktoré po otcovi zdedila vybavil tak, že budú napísané na ňu. Nemienila, aby si nehnuteľnosti privlastnil. Na mestskom úrade v F. F. jej dal pred pracovníčkou podpísať pripravenú darovaciu zmluvu, ktorú si neprečítala. Bola vtedy psychicky na dne, lebo bola po chemoterapii. Žalovaný jej nebránil prečítať si zmluvu ale bolo to narychlo a pre krátkosť času si zmluvu neprečítala. Myslela si, že podpisuje také listiny, že to vybavil na ňu. Má záujem na tom, aby jej žalovaný vrátil nehnuteľnosti, ktoré ona môže potom odpredať alebo darovať vlastnej rodine. Overovanie podpisu na mestskom úrade prebiehalo tak, že so žalovaným sa dopredu dohodli, že pôjdu na mestský úrad. Išli motorovým vozidlom žalovaného. Na mestskom úrade vošli do miestnosti matrikárok a ona nemala čas si to prečítať. O tom, čo ide podpisovať na mestský úrad, nevedela a nemala vedomosť o obsahu listín. So žalovaným sa pozná niekoľko rokov, s manželom sa dohodli, že to žalovaný vybaví, aby boli nehnuteľnosti prepísané na ňu. V minulosti jej žalovaný doniesol peniaze za nejakú rolu, ale to nevybavoval on. Vtedy sa chcela žalovanému revanšovať, čo však on nežiadal.

4. Žalovaný na pojednávaní dňa 24.06.2013 uviedol, že vzhľadom na dobré vzťahy so žalobkyňou je veľmi prekvapený, že žalobkyňa uvedené veci pred súdom uviedla. Poznal sa s dedom žalobkyne, jej matke pomáhal s výživným na žalobkyňu. Vždy sa im snažil všemožne pomôcť a myslel si, že vzťahy boli veľmi dobré. S manželom žalobkyne sa rozprával o poľovaní a uviedol mu, že nemá kde poľovať. Manžel žalobkyne mu povedal, že to sa vybaví, že jeho žena zdedila takéto nehnuteľnosti. Zabezpečil preto dedičské rozhodnutie, z ktorého vyčlenil osobitne urbár a osobitne pozemky žalobkyne, ktoré mala v spoluvlastníctve s príbuznými. Vtedy navrhol, že pozemky kúpi. Zomrela však matka žalobkyne a prišiel za ním jej manžel, že nemajú peniaze, a preto im požičal 15.000,- Sk. Dodatočne mu dňa 07.03.2005 žalobkyňa v aute podpísala, že im peniaze naozaj požičal. Neskôr sa začalo spomínať, že ako protihodnotu by mohol dostať urbár. Pri vybavovaní záležitostí zistil, že na otca žalobkyne sú napísané ešte nejaké nehnuteľnosti, a preto so súhlasom žalobkyne vykonal obnovu dedičského konania. S každým krokom pri vybavovaní záležitosti ju oboznámil. K úkonom vždy privolával dcéru žalobkyne H.. Žalobkyňa mu povedala, že nemá peniaze, a preto zaplatil všetky výdavky v súvislosti s dedičským konaním. So značným odstupom sa dohodli u žalobkyne doma, že má stále záujem o urbár na poľovanie a že by ho mohol dostať ako kompenzáciu. Žalobkyňa ho cestou dcéry a manžela naháňala, aby si finančné záležitosti medzi nimi dali do poriadku. A naraz ho dcéra žalobkyne prostredníctvom advokáta vyzvala na vrátenie nehnuteľností, na čo jej povedal, že to dostal za všetko, čo vybavil a že tým sa urovnali jeho finančné nároky voči žalobkyne. Pozemky z urbáru chcel iba kvôli tomu, aby mal, kde poľovať. Výnos z pozemkov dáva príbuznej žalobkyne, aby sa starala o hrobové miesto otca žalobkyne. Ohľadom podpísania darovacej zmluvy uviedol, že na mestskom úrade žalobkyňa mala čas prečítať si túto zmluvu.

5. Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 22C/87/2012-70 zo dňa 24.06.2013 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/615/2013-80 zo dňa 22.07.2014 právoplatným dňa 22.09.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že vzhľadom na tvrdenia žalobkyne je namieste dôvodná pochybnosť v tom smere, či v čase podpisu predmetnej darovacej zmluvy v dôsledku svojho zdravotného stavu bola v dostatočnom rozsahu spôsobilá na právne úkony, resp. či nekonala v náhlejšej duševnej poruche plynúcej z jej zdravotného stavu, pričom tieto vady majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Tvrdenie žalobkyne, že jej úmyslom nikdy nebolo dotknuté nehnuteľnosti žalovanému darovať, a zmluvu podpísala v omyle spočívajúcom v tom, že ide o usporiadanie nehnuteľností v jej prospech je potrebné posudzovať z hľadiska zákonných dôvodov vedúcich či už absolútnej alebo relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy.

6. Na pojednávaní dňa 23.03.2015 žalobkyňa uviedla že v deň podpísania darovacej zmluvy bola doma a žalovaný jej telefonoval aby sa obliekla, že idú na matriku do F. F. podpisovať nejaké dokumenty. Nepovedal jej, aké papiere podpisovať idú a ona si myslela, že to vybavil v jej prospech. Dala mu plnú moc, aby usporiadal dedičstvo, preto si myslela, že v súvislosti s touto plnou mocou konal. Okuliare si nevzala a bolo to tak narychlo, že tú zmluvu si neprečítala. Uviedla, že to bola jej chyba, ale povinnosťou žalovaného bolo, aby jej tú zmluvu dal prečítať mal jej povedať, aby si vzala okuliare a zmluvu si prečítala. Na matrike boli iba pár minút a keďže nemala okuliare, tak si to prečítať nestihla. Žalovanému dala plnú moc tak, že to vybavil jej manžel. Po náhlom úmrtí matky nemala na jej pohreb, preto jej manžel vybavil, že jej žalovaný požičal 15.000,- Sk s podmienkou, že mu dovolí zapožičovať si v urbári. Uvedené sa stalo v marci 2005. Niekedy pred sviatkami jej žalovaný priniesol 30.000,- Sk ako kúpnu cenu za roľu, ktorú predala pánovi L.. Zmluvu s ním však nepodpisovala. Žalovanému povedala, nech si z tej sumy stiahne podlžnosť načo povedal, aby si peniaze ona nechala, že má čas mu peniaze vrátiť. Dedičstvo po jej otcovi vybavoval jej manžel so žalovaným. Ohľadom svojho zdravotného stavu v období, keď podpisovala darovaciu zmluvu uviedla, že sa cítila veľmi zle. Bola zoslabnutá, schudla 17 kg a bola psychicky unavená. Žalovaný jej v súvislosti s podpisovaním papierov volal dvakrát. Prvýkrát mu povedala, aby to presunul, lebo sa necíti dobre. Druhýkrát s ním na matriku išla. Chemoterapia na ňu vplývala zle a brala aj lieky na utíšenie bolesti. Žalovaný je v prvom telefonáte nespomínal, aké listiny idú podpisovať na matriku. Keď prišli poštou papiere z D. R., tieto neotvárala a zatelefonovala žalovanému, aby si po ne prišiel. Nečítala ich a obálku neotvárala. Na matriku priniesol doklady na podpis žalovaný. Žalobkyňa uviedla, že súhlasila tým, aby si žalovaný mohol v urbáriate zapožičovať, ale nikdy nesúhlasila s tým, že toto môže na neho previesť. Má predsa deti a má to komu zanechať. Voči žalovanému má podlžnosť z pôžičky, ktorú mu doposielal nezaplatila ale vzhľadom na dlhší čas a na protihodnotu, že si žalovaný chodil zapožičovať a z urbariátu bral dividendy si myslí, že to má splatené. O darovacej zmluve sa dozvedela tak, že jej známi povedali, prečo previedla podiely z urbára na žalovaného. Až vtedy sa dozvedela, že nejaký prevod sa uskutočnil. Darovaciu zmluvu nikdy nevidela. Medzi prvým telefonátom medzi ňou a žalovaným a stretnutím na matrike uplynul jeden alebo dva týždne. Inú zmluvu so žalovaným okrem napadnutej zmluvy neuzavrela. Žalovanému verila a nepožiadala ho o poskytnutie časového priestoru na preštudovanie si dokumentov. Poznali sa dlhý čas, ich deti chodili spolu do školy. Vedel v akých podmienkach žije, že v jednoizbovom byte boli zašitý siedmi. Zmluvu s pánom L. nepodpisovala, splnomocnila žalovaného, aby to vybavil za ňu. Po podpísaní darovacej zmluvy sa jej žalovaný vyhýbal. Poprela, že by podanú žalobu podpísala a následne uviedla, že podpis na žalobe je jej s tým, že žalobu si neprečítala, ako sa pozná. S pánom L. sa stretla osobne, keď za ňou prišiel, že chce od nej kúpiť parcelu. Povedala o tom žalovanému, ktorý to zobral do svojich rúk, veď preto mu dala plnú moc. Žalovanému dala plnú moc asi v roku 2005, keď zomrela jej matka. Zmluvu uzavretú s pánom L. nevidela.

7. Na pojednávaní dňa 26.09.2016 žalobkyňa uviedla, že sa domáha vrátenia plnenia z absolútne neplatnej darovacej zmluvy. Neplatnosť zmluvy spočíva vo vadách vôle na strane žalobkyne ako aj žalovaného. Na strane žalobkyne bol nedostatok slobodnej a vážnej vôle, nakoľko táto nemala nikdy v úmysle darovať žalovanému svoje nehnuteľnosti a namieta aj relatívnu neplatnosť v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka v tom, že pri uzatváraní bola uvedená do omylu, že podpisuje právny úkon, ktorý sa obsahovo týka dedičskej veci po jej otcovi, ktorú vec v tom čase pre ňu žalovaný vybavoval. Nedostatok slobodnej a vážnej vôle spočíva v tom, že v dôsledku prekonania ťažkej choroby bola žalobkyňa v takom psychickom rozpoložení, že v čase podpisovania darovacej zmluvy nebola dostatočne schopná zodpovedne vybavovať svoje záležitosti a jej schopnosť ovládať svoje konanie bola oslabená, ktorá skutočnosť vyplýva aj zo záverov znaleckého psychiatrického posudku. Nedostatok vážnej vôle žalovaného spočíva v tom, že žalovaný v skutočnosti zamýšľal uskutočniť so žalobkyňou iný právny úkon, ktorým chcel dosiahnuť uspokojenie ním tvrdenej pohľadávky z iného ich záväzkového vzťahu, avšak aj jeho obsah je neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko v čase uzavretia zmluvy žalobkyňa nešpecifikoval a dostatočne neoznačil, ani nevyčíslil ním uplatňovanú pohľadávku, ktorá mu voči nej mala vzniknúť z titulu odmeny za vybavenie predchádzajúcich právnych záležitostí. O tejto pohľadávke v darovacej zmluve nie je žiadna zmienka, avšak z následných vyjadrení žalovaného vyplýva, že uskutočnenie darovania malo s týmito pohľadávkami priamu súvislosť. Základným znakom darovacej zmluvy je bezodplatnosť a darovacia zmluva teda svojim obsahom obchádza zákon keď žalovaný tvrdil, že v zásade išlo o vzťah odplatný. Darovacia zmluva je v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovaný pri uzatváraní vedel o zlom psychickom rozpoložení žalobkyne ako aj o tom, že táto sa naňho spolieha a dôveruje mu, čo žalovaný zneužil. Žalobkyňa sa teda domáha obnovenie právneho stavu a prinávratenia vlastníckeho práva k darovaným nehnuteľnostiam. Na preukázanie svojich tvrdení o tom, že úkon urobila v stave duševnej poruchy žalobkyňa nenavrhol vykonať dôkazy. Hrubé porušenie dobrých mravov podľa

LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - lesné pozemky o výmere XXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere XXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v podiele X/XX zapísané na LV č. XXXX s tým, že titulom nadobudnutia je darovacia zmluva zapísaná pod H..

12. Z lekárskej správy MUDr. N. Ž. zo dňa 06.02.2015 vyplýva, že žalobkyňa bola operovaná pre U. O. T. Č. 20.11.2007. Následne bola indikovaná K. V., ktorú absolvovala na onkologickom oddelení FN Trenčín v dňoch 17.12.2007, 14.01.2008, 11.02.2008, 10.03.2008, 07.04.2008, 05.05.2008. Žalobkyňa absolvovala kontroly v dňoch 25.08.2008 a 25.11.2008. Doteraz chodí na kontroly .

13. Zo znaleckého posudku MUDr. M. L. zo dňa 24.09.2015 vyplýva, že znalec nezistil, že by žalobkyňa v čase podpisu darovacej zmluvy dňa 21.05.2008 trpela duševnou poruchou. Z forenzo-psychopatického rozboru vyplýva, že v novembri 2007 absolvovala žalobkyňa operáciu T. Č. D. Q. U. E. U. K. V. A. D. V. H. G. B., Š. V. V. Ž.K. O.. Naposledy bola chemoterapia podaná 07.04.2008 a 05.05.2008. Pri onkologickej kontrole je uvádzané, že pacientka je subjektívne bez ťažkostí, vtedy posledný cyklus chemoterapie odmietla. Následne dispenzarizovaná v onkologickej ambulancii v trojmesačných intervaloch, neskôr v polročných a toho času v ročných intervaloch až do posiaľ, bez známk recidívy rakovinového ochorenia. Žalobkyňa nikdy nebola psychologicky ani psychiatricky vyšetovaná. V súčasnosti je obmedzená v pohybe pre bolesti kĺbov, najmä kolien. Psychický sa cíti celkom dobre, náladu má dobrú, máva problémy so spánkom a pozoruje slabšiu pamäť - zabúda, čo chcela urobiť, kúpiť a pod.. Znalec počas vyšetrenia žalobkyne zistil, že má nižšiu, obéznu postavu, ktorá sa horšie pohybuje pre problémy s kĺbmi. Kontakt s ňou je dobrý, tempo reči normálne. Mimika a gestikulácia sú bez nápadnosti. Počas vyšetrenia spolupracuje, podrobivá a vecná. Vo vzťahu k predmetnej veci sa javí výpoveď dôveryhodná. Jej vedomie je lucidné, autopsychická a allopsychická orientácia i kompletne správna. Emočne sa prejavuje adekvátne, bez zjavnejšie depresie, jej celková dynamogénia a spontaneita je primeraná. Afektívna labilnejšia. Myslenie po stránke štrukturálnej je súvislé, usporiadané, po stránke dynamickej zodpovedá celkovej dynamogénii a spontaneite. Po stránke obsahovej je myslenie bez patických obsahov v zmysle bludov. Poruchy vnímania nezistil. Intelektové a mnestické schopnosti na hranici normy, s miernym poklesom v novopamäti. Jej osobnosť sa javí ako jednoduchá, integrovaná, bez statických prvkov, schopná postarať sa o seba a svoje záležitosti. Konanie v súčasnosti vedomé, na cieľ zamerané, pod primeranou vôľovou kontrolou. Jej schopnosť úsudku je zachovaná, zodpovedá jej intelektové úrovni. V čase podpísania darovacej zmluvy bol u nej veľmi pravdepodobne prítomný únavový syndróm v kontexte so zotavovaním sa z opakovaných chemoterapií pri rakovinovom ochorení hrubého čreva, pri ktorom mohla byť oslabená jej vôľová zložka konania a pozornosť, mohla byť v tom čase menej obozretná, viac skoncentrovaná na svoj zdravotný stav a ľahostajnejšia k iným záležitostiam reálneho života. Ako to však v čase podpísania darovacej zmluvy reálne bolo sa s odstupom času nedá jednoznačne zhodnotiť, lebo v tom čase nemala v zdravotnej dokumentácii žiadne záznamy, ktoré by sponchybňovali psychický stav (ale napriek tomu, že sa pri onkologických kontrolách opakovane uvádzalo, že sa subjektívne cíti dobre, nemusela byť venovaná pozornosť predpokladanej únavovej symptomatológii, lebo táto sa skôr považuje za samozrejmu pri takom závažnom ochorení a pri zaťažení organizmu chemoterapiou a aj pacient ju väčšinou vníma ako prirodzený dôsledok somatického ochorenia a osobitne nerieši). Z psychiatrického hľadiska predpokladaný únavový syndróm býva spravidla v spojení s depresívnou symptomatológiou (pokles záujmu o činnosti, pokles radosti, prejavy precitlivelosti, pocity tiesne ani istoty, obavy z budúcnosti a iné) a často býva únavový syndróm považovaný za určitý typ depresívnej poruchy, ktorá môže byť podmienená samotným vážnym telesným ochorením ale aj ako dôsledok chemoterapie, ktorá pôsobí na organizmus vyčerpávajúco. K tomu spravidla prispieva i psychologické vyrovnávanie sa pacienta so život ohrozujúcou situáciou. Uvedené skutočnosti však na základe zdravotnej dokumentácie vyšetrovanej nevie v čase podpisovania darovacej zmluvy fakticky preukázať a napriek tomu ich nevie ani jednoznačne vylúčiť. V prípade, ak by u žalobkyne bola uvádzaná depresívna porucha v čase podpisu darovacej zmluvy prítomná, jednalo by sa duševnú poruchu prechodnú, ktorá sa zo zlepšujúcim celkovým zdravotným stavom stráca. Prítomnosť takejto poruchy by ju mohla robiť čiastočne neschopnou zodpovedne vybavovať svoje záležitosti. Pri takejto predpokladanej poruche by

bola síce schopná chápať zmysel vykonaného právneho úkonu, ale mohla byť ľahšie ovplyvniteľná, slepo dôverujúca a teda ľahko uvedená do omylu. Vo vzťahu k úkonu podpísania darovacej zmluvy sa znalcovi nepodarilo z dostupných materiálov preukázať, že by žalobkyňa dlhodobjšie, či krátkodobu mala niekedy vôľu darovať žalovanému nehnuteľnosti a jej opakované tvrdenie, že chcela od žalovaného iba sprostredkovanie prepisu nehnuteľnosti v jej prospech vyhodnotil ako dôveryhodné. Napriek tomu, že u žalobkyne duševnú poruchu nedokázal fakticky potvrdiť, s ohľadom aj celkový zdravotný stav bola veľmi pravdepodobne žalobkyňa čiastočne neschopná zodpovedne vybavovať svoje záležitosti a jej schopnosť ovládať svoje konanie bola oslabená. V súčasnosti je žalobkyňa schopná v plnom rozsahu zodpovedne vybavovať svoje záležitosti a je schopná ovládať svoje konanie.

14. Z kúpnej zmluvy zo dňa 06.12.2007 uzavretej medzi žalobkyňou a W. L. na podiel X/X parc. KN-E XX/X v k.ú. G. L. na LV č. XXXX vyplýva, že zmluva je podpísaná žalobkyňou ako predávajúcou.

15. Zistený skutkový stav súd subsumoval pod právne zdôvodnenie takto :

16. Podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

17. Podľa 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

18. Podľa 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

19. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

24. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútky nerobí právny úkon neplatným.

25. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je v celom rozsahu nedôvodná.

26. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala podľa § 630 Občianskeho zákonníka vrátenia daru z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovaného. Napriek tomu, že na pojednávaní dňa 26.09.2016 žalobkyňa uviedla, že sa domáha vydania nehnuteľnosti z dôvodu neplatnej darovacej zmluvy, zotrvala na žalobe podanej písomne dňa 16.02.2012, preto sa súd zaoberal aj dôvodnosťou žaloby titulom vrátenia daru. Žalobkyňa v podanej žalobe tvrdila, že listom zo dňa 27.10.2010 žalovaného vyzvala na vrátenie daru, ktorý na list nereagoval. Mala za to, že správanie žalovaného voči nej a jej

rodine je od počiatku v rozpore s dobrými mravmi. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru predstavuje určitú sankciu pre prípad, že sa obdarovaný správa voči darcovi alebo členom jeho rodiny v hrubom rozpore so zásadami slušnosti a poctivosti. Predpokladom domáhania sa vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka je hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči darcovi a členom jeho rodiny a výzva darcu voči obdarovanému, ktorým sa darca domáha vrátenia daru. Žalobkyňa ani na výzvu súdu v konaní nešpecifikovala žiadne konkrétne konanie žalovaného, ktoré by malo nastať po uzavretí darovacej zmluvy a ktorým by sa mal žalovaný dopustiť hrubého porušenia dobrých mravov voči nej alebo členom jej rodiny. Porušenie dobrých mravov videla v konaní žalovaného v čase pred a počas uzavretia darovacej zmluvy, keď ju mal uviesť do omylu o predmete právneho úkonu. Žalobkyňa v konaní ani nepredložila list zo dňa 27.10.2010, ktorým mala žalovaného vyzvať na vrátenie daru pre porušenie dobrých mravov hrubým spôsobom. V tomto smere mal súd za to, že žalobkyňa neuniesla ani bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o tom, že by sa obdarovaný správal k nej alebo členom jej rodiny tak, že tým hrubo porušil dobré mravy a že by ho vyzvala na vrátenie daru. Súd preto žalobu o vrátenie daru považoval za nedôvodnú.

27. Žalobkyňa sa domáhala vydania nehnuteľností z dôvodu neplatnosti darovacej zmluvy, pričom neplatnosť zmluvy mala spočívať vo viacerých dôvodoch absolútnej neplatnosti, a to v nedostatku slobodnej a vážnej vôle zmluvných strán, v tom, že žalobkyňa konala v duševnej poruche, v tom, že sa úkon priechi dobrým mravom a v dôvode relatívnej neplatnosti, a to že ho žalobkyňa urobila v omyle.

28. Posúdenie platnosti uzavretej darovacej zmluvy má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu vlastnícke právo žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam je alebo nie je, pričom žaloba na plnenie (vydanie nehnuteľností) je prekážkou litispendencie pre určovaciu žalobu, ak má byť predmetom určenia právo, z ktorého bolo žalované na splnenie povinnosti.

29. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Žalobkyňa v konaní opakovane uviedla, že pri podpisovaní zmluvy nebol na ňu vyvíjaný nátlak. Žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala, že by sa žalovaný alebo ktokoľvek iný v súvislosti s uzavretím zmluvy voči nej alebo jej blízkej osobe správal násilne, prípadne sa jej vyhrážal. Žalobkyňa síce tvrdila, že žalovaný zneužil jej tiešeň, ťažkú životnú situáciu a zlé psychické rozpoloženie, uvedené tvrdenie žalobkyne však nie je spôsobilé privodiť neplatnosť právneho úkonu v zmysle nedostatku slobodnej vôle podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale môže založiť právo účastníka od zmluvy odstúpiť podľa § 49 Občianskeho zákonníka, a to za splnenia ďalších predpokladov, čo však nebolo predmetom tohto konania. Žalobkyňa tvrdila, že nemala v úmysle žalovanému darovať nehnuteľnosti a domnievala sa, že na mestskom úrade v F. F. pred matrikárkou podpisuje listiny, ktorými vybavil žalovaný niečo pre ňu, pričom opakovane tvrdila, že listiny si vôbec neprečítala a podpísala ich svojím nacvičeným podpisom. Existenciu vážnej vôle k právnemu úkonu možno usudzovať z objektívnych skutočností, za ktorých bol urobený, najmä ak bol urobený spôsobom a za okolností, ktoré nevyvolávajú pochybnosti, že subjekt prejavujúci vôľu zamýšľal privodiť právne účinky, ktoré zákon spája s takýmto prejavom vôle. Žalobkyňa dňa 21.05.2008 podpísala písomnú darovaciu zmluvu a svoj podpis nechala úradne osvedčiť. Žalobkyňa uviedla, že nepožiadala žalovaného ani matrikárku, aby jej listiny, ktoré podpisuje prečítali a oboznámili ju s nimi. Z uvedeného konania žalobkyne pri uzavretí zmluvy nie je možné objektívne vyvodiť záver, že vôľa žalobkyne nesmerovala k urobeniu úkonu.

30. Žalobkyňa tiež tvrdila, že darovacou zmluvou žalovaný v skutočnosti zamýšľal uskutočniť iný právny úkon, a to taký, ktorým chcel uspokojiť svoje pohľadávky voči žalovanej z iného záväzkového vzťahu. Podľa žalobkyne žalovaný však nešpecifikoval ním uplatňovanú pohľadávku, ktorá mu mala voči žalobkyne vzniknúť, pričom darovanie malo mať s týmito pohľadávkami súvislosť, a teda išlo o odplatný vzťah. Medzi pojmové znaky darovacej zmluvy patrí aj bezodplatnosť, čo znamená, že obdarovaný nemá právnu povinnosť poskytnúť darcovi protihodnotu. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný žalobkyne a jej rodine dlhodobo pomáhal, a to finančne aj svojou prácou. Poskytnuté peňažné prostriedky na pohreb matky žalobkyne od žalobkyne vrátiť nežiadal a pomáhal jej s vybavovaním úradných vecí. Súd mal za to, že poskytnutie daru žalobkyňou žalovanému nebolo odplatným úkonom, ale jednalo sa o odmenné darovanie, ktoré predstavuje formu spoločenskej služby a poskytnutie daru žalobkyňou súd považoval za prejav vďaky žalovanému za jeho predchádzajúce konanie voči nej. V takom prípade sa jednalo o obyčajné darovanie, pri ktorom žalovaný ako obdarovaný nemal právny nárok na to, čo mu žalobkyňa darovala. Žalobkyňa bola preto žalovanému takýmto darovaním zaviazaná spoločensky a z vďačnosti, a nejednalo sa z jej strany o splnenie predchádzajúcich záväzkov z titulu

pôžičky na náklady súvisiace s pohrebom žalobkyne od žalovaného a z titulu výdavkov súvisiacich s dodatočným dedičským konaním po nebohom otcovi žalobkyne, ktoré uhradza žalovaný.

31. Omylom sa v zmysle občianskeho práva rozumie nesúlad medzi právnymi následkami, ktoré účastník právneho úkonu zamýšľal vyvolať, a medzi následkami, ktoré skutočne vyvolal. V prípade, že k prejavu vôle došlo v dôsledku omylu, neznamená to ešte, že vôľa konajúceho je vadná. Ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka upravuje omyl vo vôli, t.j. tzv. vnútorný omyl. Právna podstata tohto omylu spočíva v tom, že konajúca osoba nemá správnu alebo dostatočnú predstavu o dôsledkoch právneho úkonu. Táto vada vôle môže mať za následok, ak sú splnené ďalšie predpoklady uvedené v § 49a Občianskeho zákonníka, neplatnosť právneho úkonu. Vada vôle z dôvodu omylu sa nepovažuje za takú okolnosť, ktorá by mala za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ale sa iba umožňuje subjektu uvedenému do omylu napadnúť právny úkon z dôvodu jeho relatívnej neplatnosti. Právo musí ochraňovať tú zmluvnú stranu, ktorá konala v dôvere k pravdivosti prejavu druhej strany, ktorej vôľou nemohla táto zmluvná strana poznať. Nie každý omyl konajúceho má za následok vadu vôle, a tým aj neplatnosť právneho úkonu. Právne významný je zásadne iba podstatný omyl, t.j. omyl, ktorý sa týka podstaty samotného právneho úkonu. Omyl je možné posúdiť ako podstatný, ak sa dotýka právneho dôvodu, predmetu právneho úkonu, osoby alebo iných okolností, bez ktorých by k urobeniu právneho úkonu nedošlo. V prípade omylu o právnom dôvode bola vôľa konajúcej osoby zameraná na iný právny úkon. Ide o prípad, keď sa účastník mylne domnieva, že jeho vôľa smeruje k určitému právnomu úkonu, zatiaľ čo ide o iný právny úkon. Predmetom posudzovania nie je motív vzniku záväzkového vzťahu ani to, či k omylu došlo v dôsledku neznalosti právnych predpisov. Omyl v právnom dôvode sa považuje za podstatný a má za následok neplatnosť právneho úkonu, ak omyl vyvolal druhý účastník právneho úkonu alebo, ak tento o omyle konajúceho vedel a omyl konajúceho využil vo svoj prospech. O taký prípad však nejde vtedy, ak konajúci mal iba nesprávnu predstavu o právnych následkoch uzavretej zmluvy. Právna teória i súdna prax vychádza z toho, že konajúca osoba sa môže účinne dovoliť podstatného omylu vyvolaného osobou, ktorej bol právny úkon určený, len, ak ide o tzv. ospravedliteľný omyl. Za ospravedliteľný omyl možno označiť iba taký omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že konajúca osoba postupovala s obvyklou mierou opatrnosti a vyvinula obvyklú starostlivosť, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať, aby sa takémuto omylu vyhol. Ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka nie je možné vykladať tak, že na jeho základe osoba, ktorá sa omylu dovoľáva, je zbavená povinnosti zabezpečiť si primeraný rozsah objektívnych informácií o okolnostiach, ktoré považuje za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu. Zanedbanie požiadavky okolnostiam primeranej starostlivosti konajúcej osoby zabezpečiť si potrebné objektívne informácie pre posúdenie existencie predpokladov, ktoré sú pre ňu významné z hľadiska skúmaného právneho úkonu, je preto spôsobilá spochybniť možnosť účinne sa podľa § 49a Občianskeho zákonníka dovoliť omylu ovplyvneného uvedeným konaním. O ospravedliteľný omyl nepochybne nejde vtedy, ak bol omyl konajúcej osoby zavinený jej nedbanlivosťou pri využití možnosti overiť skutočnosť rozhodné pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu. Z uvedeného vyplýva, že o ospravedliteľný omyl nejde vtedy, ak mal konajúci, ktorý sa dovoľáva omylu, možnosť sa takémuto omylu vyhnúť vlastnou starostlivosťou pri oboznámení sa so skutočnosťami rozhodnými pre uskutočnenie právneho úkonu. Nemožno akceptovať, že by bolo možné účinne sa dovoľávať neplatnosti právneho úkonu pre omyl podľa § 49a Občianskeho zákonníka za situácie, keď by osoba dovoľávajúc sa omylu zanedbala objektívne existujúcu možnosť presvedčiť sa o pravom stave vecí a bez príčiny sa vo svojom úsudku nechala mylne ovplyvniť prípadnými dojmami, náznakmi riešenia, resp. hypotézami o vlastnostiach predmetu zamýšľaného plánovaného právneho úkonu.

32. Medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné, že po telefonickom dohovore odviezol žalovaný žalobkyňu dňa 21.05.2008 na mestský úrad v F. F., kde pred pracovníčkou matriky osvedčila svoj podpis na listinách. Medzi účastníkmi zostalo sporným tvrdenie, že žalobkyňa mienila žalovanému darovať predmetné nehnuteľnosti. Žalobkyňa tvrdila, že si myslela, že podpisovanými listinami nadobúda niečo pre seba a žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mu darovala predmetné nehnuteľnosti z vďaky za všetko, čo pre ňu urobil a vybavil s tým, že vedela o jeho záujme o predmetné nehnuteľnosti najmä z dôvodu užívania práva poľovania. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa si darovaciu zmluvu pred jej podpisom prečítala, bola o jej obsahu riadne uzrozumená, čo mala potvrdiť aj pracovníčke mestského úradu pri jej podpisovaní. Žalobkyňa tvrdila, že zmluvu si neprečítala a podpísala ju nacvičeným podpisom. Z výsluchu žalobkyne aj vzhľadom na jej vyjadrenia ohľadom podpisania podanej žaloby a uzavretia kúpnej zmluvy s W. L. súd dospel k záveru, že žalobkyňa si darovaciu zmluvu pred jej podpisom neprečítala. Skutočnosť, že žalobkyňa zmluvu pred jej podpísaním nečítala, znamená buď to, že vedela,

že sa jedná o darovaciu zmluvu a až neskôr si uvedomila následky svojho konania, alebo teda nevedela, že sa jedná o darovaciu zmluvu a žalovaný ju skutočne uviedol do omylu. V tomto prípade by sa jednalo o podstatný omyl, keďže sa dotýka právneho dôvodu a vôľa žalobkyne bola zameraná na iný právny úkon. Vzhľadom na konanie žalobkyne sa však nejedná o omyl ospravedliteľný. Súd mal z dokazovania za preukázané, že na žalobkyňu počas podpisovania nebol vyvíjaný žiadny nátlak a mala dostatočný čas si darovaciu zmluvu prečítať. Samotná darovacia zmluva pozostáva z troch listov, na titulnej strane je hneď v záhlaví hrubým písmom uvedené, že sa jedná o darovaciu zmluvu a následne pod tým je uvedené, že dárkyňou je žalobkyňa a obdarovaným je žalovaný. Pod označením zmluvných strán sú vymedzené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom darovania. Darovacia zmluva je úplne prehľadná a písaná dostatočne veľkým písmom. Na poslednej strane zmluvy je pod menom a priezviskom žalobkyne uvedené čitateľne a dostatočne veľkým písmom slovo dárkyňa, pričom hneď vedľa pod menom a priezviskom žalovaného uvedené čitateľne a dostatočne veľkým písmom slovo obdarovaný. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že vedela čo znamená darovacia zmluva a aké sú následky takého úkonu. Z jej výsluchu je tiež zrejmé, že vedela, že v prípade prevodu nehnuteľností je potrebné osvedčenie pravosti podpisu vlastníka nehnuteľností. Napriek uvedenému žalobkyňa pred matrikou osvedčila svoj podpis na listine, ktorú si neprečítala, nemala pri sebe okuliare a nikoho o prečítanie podpisovanej listiny nepožiadala s tvrdením, že zmluvu podpísala nacvičeným podpisom s tým, že priamo pod svojím podpisom si nevšimla označenie dárkyňa. Na základe vyššie uvedeného súd jednoznačne ustálil záver, že žalobkyňa mala možnosť sa takémuto omylu vyhnúť vlastnou starostlivosťou a aspoň minimálnym zodpovedným prístupom (prečítaním titulnej strany zmluvy a označenia zmluvnej strany ako dárkyňa priamo pod svojím podpisom). To, že si žalobkyňa podpisované listiny neprečítala, je správaním, ktoré nepredstavuje ani obvyklú mieru starostlivosti, ktorú možno vyžadovať. Jej správanie bolo absolútne ľahkovážne, keď úradne osvedčila svoj podpis na listine pozostávajúcej z troch listov, spísaných úplne prehľadne a zvýrazneným písmom označenej ako darovacia zmluva, v ktorej sa priamo pod miestom pre podpis pod menom a priezviskom žalobkyne nachádzalo označenie dárkyňa, ktorú si ani neprehliadla a neprečítala. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyne nebolo nijak bránené, aby si listiny, ktoré podpisuje, vopred prečítala a nebol na ňu vyvíjaný nátlak, aby tieto podpísala. Takýto prístup žalobkyne k vykonaniu právneho úkonu nemôže požívať vyššiu právnu ochranu ako dobromyseľnosť druhej zmluvnej strany. Ľahkovážny prístup žalobkyne k podpisovaniu úradných listín vyplýva aj z jej konania pred a aj po uzavretí darovacej zmluvy zo dňa 21.05.2008, keď v konaní opakovane tvrdila, že kúpnu zmluvu s W. L. zo dňa 06.12.2007 nepodpísala, čo sa následne ukázalo ako nepravdivé tvrdenie po predložení uvedenej kúpnej zmluvy žalovaným a až na dopyt súdu potvrdila, že žalobu podanú tunajšiemu súdu dňa 24.04.2012 skutočne podpísala ona, avšak ako sa pozná si ju neprečítala.

33. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že úkon urobila v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento úkon neschopnou. Podľa tvrdení žalobkyne v čase podpisania darovacej zmluvy sa cítila veľmi zle v dôsledku chemoterapie. Znalec MUDr. M. L. v znaleckom posudku zo dňa 24.09.2015 konštatoval, že u žalovanej nezistil, že by žalobkyňa v čase podpisu darovacej zmluvy dňa 21.05.2008 trpela duševnou poruchou. Vzhľadom na celkový zdravotný stav konštatoval pravdepodobnosť toho, že žalobkyňa bola čiastočne neschopná zodpovedne vybavovať svoje záležitosti a jej schopnosť ovládať svoje konanie bola oslabená. Pri konštatovaní uvedenej pravdepodobnosti vychádzal znalec vo forenzo-psychopatologickom rozbere z pravdepodobnej prítomnosti únavového syndrómu s tým, že v zdravotnej dokumentácii nie sú žiadne záznamy, ktoré by spochybňovali jej psychický stav. Žalobkyňa na preukázanie svojho tvrdenia o konaní v duševnej poruche ďalšie dôkazy nenavrhol vykonať. Neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje bezpečné zistenie, že účastník právneho úkonu nedokáže posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť, a je vylúčené robiť záver o konaní v duševnej poruche na základe pravdepodobnosti bez úplne jednoznačného skutkového záveru konaní v duševnej poruche, ktorá konajúceho robí na tento právny úkon neschopným. Znalec u žalobkyne nezistil, že by v čase podpisu darovacej zmluvy trpela duševnou poruchou, ktorá by ju na tento právny úkon urobila neschopnou. Vyslovil, že žalobkyňa bola pravdepodobne čiastočne neschopná zodpovedne vybavovať svoje záležitosti a jej schopnosť ovládať svoje konanie bola oslabená, pričom v tomto konštatovaní vychádzal z pravdepodobnej prítomnosti únavového syndrómu, o ktorom však v zdravotnej dokumentácii žalobkyne nie sú žiadne záznamy. Súd preto dospel k záveru, že žalobkyňa pri podpise darovacej zmluvy nekonala v duševnej poruche. O tomto závere súdu podporne svedčí aj to, že po absolvovaní operácie dňa 20.11.2007 pred nástupom na chemoterapiu (od 17.12.2007) podpísala žalobkyňa s W. L. kúpnu zmluvu dňa 06.12.2007, o ktorej obsahu a dôsledkoch mala žalobkyňa vedomosť.

34. Ďalším tvrdeným dôvodom neplatnosti darovacej zmluvy malo byť to, že žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi. Konanie žalovaného, ktoré malo byť v rozpore s dobrými mravmi, malo podľa žalobkyne spočívať v tom, žalovaný ju od počiatku mienil pripraviť o uvedené nehnuteľnosti, volal ju na podpísanie listín napriek tomu, že vedel o jej zlom zdravotnom stave a pri podpise zmluvy ju neoboznámil s jej obsahom. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi musí byť zistený súdom a musí vychádzať z objektívnych kritérií, pričom súd je povinný prihliadnúť najmä na všetky okolnosti daného prípadu. Dlhodobá vôľa žalovaného ako obdarovaného nadobudnúť nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom darovacej zmluvy, nespôsobuje neplatnosť takejto zmluvy. Žalovaný potvrdil, že vedel o zdravotnom stave žalobkyne, avšak súd konštatoval, že žalovaná darovaciu zmluvu neuzavrela v duševnej poruche, ktorá by ju pre tento úkon robila neschopnou. Nemožno tiež hodnotiť konanie žalovaného, ktorý žalobkyni neprečítal obsah podpisovaných listín, za rozporné s dobrými mravmi. Zo strany žalovanej sa v tomto smere jednalo o neospravedlňiteľný omyl, pričom uvedenie do omylu nemá za následok absolútnu neplatnosť zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi. Správanie žalovaného k žalobkyni a jej rodine pred podaním žaloby ako aj v konaní nemožno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď aj z vyjadrení žalobkyne vyplýva, že žalovaný jej rodine pomáhal nielen finančne (napr. pôžička na pohreb matky žalobkyne, podpora pri platení výživného) ale aj pri vybavovaní súkromných záležitostí (vybavovanie dedičských konaní, kúpnej zmluvy), pričom v konaní pred súdom správanie žalovaného ako aj jeho písomné vyjadrenia voči žalobkyni boli v súlade s dobrými mravmi. Súd aj tento tvrdený dôvod neplatnosti posúdil ako nedôvodný.

35. Darovacia zmluva zo dňa 21.05.2008 má všetky podstatné náležitosti darovacej zmluvy, je bezodplatná, podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, darované nehnuteľnosti sú identifikované spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o predmete darovania, daryňa ako oprávnený vlastník bola oprávnená disponovať s uvedenými nehnuteľnosťami a taktiež je splnená podmienka zachovania písomnej formy. Súd preto darovaciu zmluvu považoval za platný právny úkon a z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol.

36. Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

39. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

40. Podľa článku 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

41. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto by mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrila proti žalobkyni náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadol na vek, zdravotný stav, sociálnu a finančnú situáciu žalobkyne i žalovaného a dospel k záveru, že na strane žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd náhradu trov konania primerane znížiť. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %.

42. V konaní vznikli štátu trovy konania spočívajúce vo vyplatení odmeny znalca. Štát by mal preto podľa článku 4 ods. 1, § 259 a § 255 CSP nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prihliadol podľa § 257 CSP na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, a nárok na náhradu trov konania primerane znížil na 75 %. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vzhliadol vo veku, zdravotnom stave, sociálnej a finančnej situácii žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.